

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Verden døde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 403. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-idm140571804941376/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Bibel-Historien.

XVII

Retten, Eden,
Evigheden,
Leer ad Nøden,
Skænker Døden,
Udaad vover,
Jubler over:
Skyen buldrer,
Støvet smuldrer,
Hjertet brister,
Kronen mister,
Verdens Skaber
Æren taber!
Adam faldt,
Virvar Alt!

Aanden svæver
Over Vandet,
Brat sig hæver
Storværk andet!
Guddoms-Røsten
Klart udtoner
Hjerte-Trøsten:
Vor *Forsoner*,
Blandt Omskaarne,
Guds Eenbaarne,
Hjertens-Glæden,
Kvinde-Sæden,
Viisdoms Gaade,
Sandhed, Naade,
Slangen bundet,
Overvundet,
Støvets Hjerte,
Overilet,
Under Smerte
Sødt tilsmilet,
Bød for Brøde,

XVIII

Bibel-Historien.

Liv af Dødel
Klars, Skyer!
Rul ei, Torden!
Gud fornyer
Kiærlig Jorden
Aanden siger:
Synk i Vandet!
Da opstiger
Støv det andet,
Fienden skyes,
Synden dødes,
Sjæl gienfodes,
Alt fornyes,
Flux opstige,
Under Sangen,
Billedlige,
Folke-Vangen,
Blomster-Tuen,
Havombæltet,
Himmel-Buen
Stjerneteltet,
Dronning-Stolen,
I Løvhytten,
Konge-Solen,
Straale-Skytten,
Lysel, Livet,
Attergivet,
Trods Forliset,
Paradislet!
Adams-Kiødet
Tabde Aanden,
Adams-Aanden
Vinder Kiødet!
Adam Taber
Grav sig graver,
Adam Seier

Livet eier!
Han, den *Anden*,
Kvindebaaret,
Klar opstanden,
Med Nyaaret,
Som sin Broder
Og sin Syster,
Hver som lyster,
Med sin Moder,
I sin Stamme
Han indpoder,
Til det Samme!
Luetunget,
Guddoms-Røsten
Har indsjunget
Himmel-Trøsten,
Giennemtoner
Nu hernelen
Skovens Kroner,
Kirkens Eden,
Trøster Støvet,
Glands berøvet,
Himmelsigner,
Til det lærer,
Til det ligner
Hvad det bærer,
Vederkvæger,
Sødt bevæger,
Smelter, klarer,
Aabenbarer
Løndoms-Gangen,
Gjennem Graven,
Til Soel-Vangen,
Til Guds-Haven,
Til hvad *Eden*,
Alt hernelen,

Klart fordunkler,
Overfunkler,
Til Guldhorgen,
Som skal prange
Nyaars-Morgen,
Naar fuldbange
Stjerne-Vrimlen,
Mat af Alder,
Rørt til Svimlen,
Bæver, falder,
Himle høie
Sig i Støvet
For den Høie,
Før i Svøbet
Lav og lille,
Om Hvis Løkker
Straaler spille,
Mens som Klokker
Luer knittre,
For Anskriget
Bjerge sittre,
Skygge-Riget,
Giennemlynet,
Blottet, synet,
Under Skammen
Styrter sammen!
Nyaars-Morgen
Luen slukkes,
Brat oplukkes
Rosenborgen
Under Buen,
Sat i Lave,
Blomstrer Tuen,
Som Guds Have,
Mylre glade,
Morgenrøde.

Paa dens Flade,
Herrens Døde,
Rosen-Fløen,
Som ei falmer,
Skjuler Jor'en,
Høi som Palmer!
Let ei svæver
Mø i Dandsen,
Som sig hæver
Rosen-Krandsen
Til Sky-Telten,
Væn omslynger
Guddoms-Helten,
Som forynger
Mænd og Kvinder,
Som forbinder
Med sig Støvet,
Noksom prøvet,
Himmelfaret
Og forklaret,
Til at skatte
Heel og ganske,
Til at fatte,
Uden Vanske,
Skaber-Dyden,
Himmel-Træsten,
Løndoms-Lyden,
Guddoms-Røsten,
Aande-Skibet,
Sjæle-Bordet,
Lyset, Livet,
Guddoms-Ordet,
Rigdoms-Dybet,
Sært at nævne,
Længst fra Krybet,
Evnens Evne,

Fædres Fader,
Mødres Moder,
Aanders Mader,
Himles Poder,
Stammers, Bølgers,
Stærke, milde
Kræfters, Følgers
Rod og Kilde:
Guders Gud!

*No. 5. *)*

- 1 Priser Herren, for Han er god,
Evig varer Hans Miskundhed!
Priser Alle den Guders Gud,
Evig varer Hans Miskundhed!
Priser Alle den Drotters Drot,
Evig varer Hans Miskundhed!
- 2 Nævnes skal underfuldt og stort
Intet uden hvad Gud har gjort,
Han med den evige Miskundhed!
- 3 Himle gjorde Han med Forstand,
Bygde sin Jord paa vilden Strand,
Han med den evige Miskundhed!
- 4 Han skabde Lyset stort og godt,
Han alene er Lysets Drot,
Han med den evige Miskundhed!
- 5 Soel Han gjorde til Dagens Dyd,
Maane og Stjerner til Nattens Pryd,
Han med den evige Miskundhed!

*) Af den 136te Psalme.